

Mishpatim

J.Melamed Israel

2. Moos. 21: 1 - 24: 18

Voi sanoa, että Mishpatim on kaikkein rakkain viikon Toora juutalaisten keskuudessa. Luku sisältää suuren osan Tooran laista. Siinä käsitellään lakia orjuudesta, omaisuudesta ja hyvin paljon säädöksiä. Kun juutalaiset viisaat käsittelevät näitä lakeja, he sanovat että miten ihana Toora meillä on.

Tässä me voimme nähdä, miten Tooran lait ovat hyvin erilaisia kuin ne lait, joissa maailman ihmiset elivät silloin juutalaisten ympärillä. Erilaisuus on syvää siinäkin muukalaiskansojen laissa, missä ihminen rikkoi toista ihmistä vastaan. Jos vaikka varasti jonkun eläimen papilta tai kuninkaalta, rangaistus oli erilainen kuin silloin, jos sen varasti aivan tavalliselta ihmiseltä. Tällainen laki oli siis käytössä kaikilla muukalaiskansoilla. Mutta Tooran laki oli siinä poikkeuksellinen, että rangaistus oli sama, varasti sitten rikkaalta tai köyhältä. Myös me näemme, että Toora kieltää ottamasta lainasta korkoa.

Vaikka Tooran laki on erilainen kuin muukalaiskansojen lait, kuitenkin juutalaiset viisaat ovat jossain määrin surullisia. Galatalaiskirjeessä Paavali kirjoittaa, että laki annettiin syntien tähden. (Gal. 3: 19) Millä tarkoituksella Paavali puhuu näin?

Jos ihminen elää ja rakastaa Jumalaa ja jos Jumala on hänen elämänsä Kuningas, silloin tämä ihminen ei tarvitse mitään lakia, jossa selitetään, minkä rangaistuksen saat, jos varastat jonkun eläimen. Koska tämä ihminen ei pysty varastamaan mitään. Jos ihminen rakastaa Jumalaa, hän ei lainatessaan toiselle ihmiselle aseta korkoja. Ja nimenomaan tätä Paavali tarkoitti lailla, joka annettiin syntien tähden.

Se tarkoittaa, että ihminen ei pystynyt olemaan ja elämään pyhydessä; seisomaan pyhydessä Jumalan edessä. Israelin kansa ei ollut valmis edes puhumaan suoraan Jumalan kanssa vaan pyysi Moosesta menemään ja puhumaan Jumalan kanssa. Israelin kansa ei pystynyt ottamaan Jumalaa kuninkaaksi heidän elämänsä. Näemme, miten Israelin kansa koko ajan kapinoi jostain asiasta. Ja jos näemme Israelin kansan elävänä esimerkkinä, meidän pitää ymmärtää, että tämä luonne ja käytös kuuluvat jokaiselle ihmiselle tänä päivänäkin. Israelin kansa on langennut.

Ei ainoastaan Israel langennut, vaan koko ihmiskunta on langennut ja kapinoi Jumalaa vastaan. Tämän ihmiskunnan lankeemuksen tähden oli tarvetta määrätä

jonkinlaiset portaat, joita ihminen pystyy kävelemään ja lähestymään Jumalaa. Tässä me näemme, että Jumalan laki on armollinen, koska se antaa ihmisille mahdollisuuden palata ja lähestyä Jumalaa lankeemuksen jälkeen. Jos ihminen unohtaa rakkauden Jumalaa kohtaan, tekee syntiä, varastaa lampaan, se ei tarkoita ikuista rangaistusta, että hän menettäisi yhteyden elävän Jumalan kanssa loppuelämäkseen. Tällä ihmisellä on mahdollisuus palata Jumalan luokse silloin kun hän maksaa korvaukset, jotka Toora määrää. Sen tähden Paavali kirjoittaa, että Jumalan laki on armollinen.

No, mikä sitten ei ole armoa? Mitä huonoja puolia tässä asiassa on? Se on nimenomaan ihmisten luonne. Luonne, joka ei antanut elävän Jumalan elää itsessään. Ihmisten luonne, joka ei ollut valmis kommunikoimaan ja puhumaan Jumalan kanssa. Sen tähden ihmiset tekevät syntiä. Ja sen seuraamuksena Jumala on antanut ihmiskunnalle lain.

Minkälainen tie meille uskovaisille ihmisille on? Jokainen ymmärtää, ettei uskovaisen ihmisen pidä joutua tilanteeseen, jossa joutuu korvaamaan varastettuaan jonkun lampaan. Uskovainen ihminen ymmärtää käskyn: älä varasta.

Mutta siitä hetkestä lähtien kun Messias avautuu meille ja tulee elämäämme, me voimme silloin tällöin löytää itsestämme jotain asioita, joissa lankeamme Jumalan edessä. Apostolit kirjoittavat, että me teemme paljon syntiä, mutta täydellisen Messiaan uhrin tähden meidän ei tarvitse tänä päivänä uhrata temppeleissä syntiuhria.

Siitä huolimatta synti on aina synti. Ja synti tarvitsee parannusta. Jos ihminen tekee syntiä, on ymmärrettävä, että Jumala ei pysty elämään syntisessä ihmisessä. Mutta parannuksen kautta meillä jokaisella on mahdollisuus palauttaa Jumalan läsnäolo meidän sisällämme.

Tänä päivänäkin uskovaisten keskuudessa tapahtuu synnin tekoja ja rikkomuksia. Ja meille jokaiselle uskovaiselle Jumalan laki on tänä päivänä voimallinen, koska me kilvoittelemme pelastukseen. Me taistelemme tänä päivänä syntiä vastaan. Sen tähden Jumalan laki on armollinen meille niin kuin Paavali on kirjoittanut.

Kun me luemme Mishpatim-viikon Tooraa, me voimme ihaila Jumalan lakia. Meidän pitää ymmärtää, että tämä laki, jonka Jumala on lahjoittanut meille: se on

Jumalan armo. Koska sen lain kautta me saamme voiton synneistä. Se on armo syntistä kohtaan. Jumalan armo on suuri teko, ja me ihailimme sitä. Mutta me olemme syntisiä ja meillä on paljon tehtävää, jotta pääsemme pyhyyteen. Tämä syntisenä oleminen tuo meidän elämäämme suruja.

Me näemme, että suuri Jumalan suunnitelma on toteutunut. Messias tuli maailmaan ja antoi itsensä eläväksi uhriksi. Mutta toisaalta me itse emme ole vielä tehneet kaikkea. Meidän ihmisten luonne ei ole vielä muuttunut täydelliseksi. Sen tähden me voimme ihailia elävän Jumalan armoa meitä kohtaan. Mutta emme voi ihailia Israelin kansaa, joka on saanut tämän lain. Emme voi ihailia heidän hengellistä tasoaan tänä päivänä.